

Núm. de Decret i Data:
2024DEC001499 05/06/2024

DECRET D'ALCALDIA

Exp. 2022/006385

Mitjançant Decret de l'Alcaldia núm. 2022DEC002180, de data 10 de novembre de 2022, es va incoar el present procediment de responsabilitat patrimonial, a instàncies de la reclamació formulada en data 6 d'octubre de 2022 per la senyora [REDACTED], per les lesions sofertes pel seu fill menor d'edat [REDACTED] [REDACTED], consistents en pèrdua de tres peces dentals (11, 21 i 22), on s'exposa que en data 25 de setembre de 2022, sobre les 19.00 hores aproximadament, el seu fill va patir una caiguda en el Parc de l'Estatut d'Olesa de Montserrat mentre es trobava amb els seus amics, a conseqüència d'haver relliscat amb l'aigua existent en el terra procedent del vessament d'una nova font del parc. Reclama en concepte d'indemnització la quantitat total de 1.185 euros.

En data 31 de maig de 2024, l'instructor ha formulat la proposta de resolució que es transcriu literalment a continuació:

"ANTECEDENTS DE FET"

1. En data 6 d'octubre de 2022, amb registre d'entrada núm. E2022020460, es va presentar reclamació de responsabilitat patrimonial contra aquesta Corporació, formulada per la senyora [REDACTED], per les lesions sofertes pel seu fill menor d'edat Bilal Moussaoui El Khoulati consistents en pèrdua de tres peces dentals (11, 21 i 22), on s'exposa que en data 25 de setembre de 2022, sobre les 19.00 hores aproximadament, el seu fill va patir una caiguda en el Parc de l'Estatut d'Olesa de Montserrat mentre es trobava amb els seus amics, a conseqüència d'haver relliscat amb l'aigua existent en el terra procedent del vessament d'una nova font del parc. Reclama en concepte d'indemnització la quantitat total de 1.185 euros.

2. En data 14 d'octubre de 2022, amb registre de sortida núm. S2022011458, se li va requerir a la persona interessada per a que esmenés els defectes de la sol·licitud, i en data 28 d'octubre de 2022, mitjançant instància amb registre d'entrada núm. E2022022393, va presentar la documentació requerida.

3. Mitjançant Decret d'Alcaldia núm. 2022DEC002180, de data 10 de novembre de 2022, es va incoar el present procediment de responsabilitat patrimonial. En aquesta resolució es notificà la designació d'instructor de l'expedient i es realitzà la comunicació de conformitat amb l'article 91.3 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques (LPACAP). Tanmateix es va acordar la suspensió del termini màxim legal per a resoldre i notificar el procediment a l'empara de l'article 22.1.d) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques.

4. En data 5 de desembre de 2022, l'instructor del procediment va sol·licitar informe preceptiu al Departament de Seguretat Ciutadana i al Departament de Servei de Planejament i Urbanisme d'aquest Ajuntament, en relació als fets objecte de la reclamació i de les seves circumstàncies.

5. En data 13 de desembre de 2022 es va emetre l'informe confeccionat pel Departament de Seguretat Ciutadana.

6. En data 29 d'agost de 2023 es va emetre l'informe confeccionat pel Departament de Servei de Planejament i Urbanisme.

7. Per ofici de l'instructor de data 8 de setembre de 2023 es va donar trasllat a les parts interessades dels informes tècnics anteriorment mencionats i es va acordar reprendre el termini per resoldre i notificar el procediment.

8. Mitjançant instància de data 2 d'octubre de 2023, amb registre d'entrada núm. E2023021858, la corredoria d'assegurances FERRER & OJEDA, per compte de la companyia asseguradora ZURICH, va adjuntar un escrit de data 14 de setembre de 2023 a través del qual la companyia asseguradora proposava la desestimació de la reclamació patrimonial al no haver quedat degudament acreditada ni la realitat i circumstàncies concretes dels fets, ni la relació de causalitat entre els danys al·legats i el funcionament del servei públic.

9. Per acord de l'instructor de data 25 d'octubre de 2023 es va obrir un període de prova per un termini de 15 dies hàbils, pel qual es va admetre la documental existent, la declaració testifical de la senyora [REDACTED] i es va requerir diversa documentació a la part reclamant. Per contra, no es van admetre les altres dues declaracions testificals de menors edats proposades per la part reclamant atès que la seva pràctica resultava innecessària (article 283.2 LECiv) pels motius exposats.

10. En data 16 de novembre de 2023 l'instructor del procediment va emetre acta d'incompareixença de la persona citada com a testimoni.

11. En data 27 de novembre de 2023, la part reclamant va presentar instància, amb registre d'entrada núm. E2023026603, per la qual es manifestava que no havia estat indemnitzada per cap companyia o mutualitat d'assegurances i va aportar les factures del tractament dental requerit per l'instructor durant el període de prova.

12. Per acord de l'instructor de data 4 de desembre de 2023 es va iniciar el tràmit d'audiència previst a l'article 82 de la Llei 39/2015, de 1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, en virtut del qual es va concedir a les parts interessades un termini comú de 15 dies, a fi de que presentessin les al·legacions que estimessin oportunes, així com els documents i justificants adients per a la seva defensa.

13. La part reclamant no ha presentat al·legacions dins el tràmit d'audiència conferit a tal efecte.

FONAMENTS JURÍDICS

I.- Normativa aplicable

L'article 106.2 de la Constitució Espanyola estableix que els particulars, en les condicions establertes per la llei, tindran dret a ser indemnitzats per tota lesió que pateixin en qualsevol dels seus béns i drets, excepció feta dels casos de força major i sempre que la lesió sigui conseqüència del funcionament dels serveis públics.

Aquesta disposició constitucional consta recollida a l'article 32 i següents de la Llei 40/2015, de 1 d'octubre, de Règim jurídic del Sector Públic. I en l'àmbit de l'administració municipal, existeix una previsió expressa en aquest ordre a l'article 54 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local i l'article 174 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, estableix que els ens locals responen directament dels danys i perjudicis causats als particulars en llurs béns i drets com a conseqüència del funcionament dels serveis públics, en els termes establerts en la legislació general sobre responsabilitat administrativa.

Per la seva banda, en quant al procediment a seguir, cal estar a les previsions de la Llei 39/2015, de 1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques. Pel que fa a la normativa catalana, la regulació comuna a totes les Administracions Públiques de la responsabilitat patrimonial es conté en la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de Règim Jurídic i de Procediment de les Administracions Públiques de Catalunya.

En aquest supòsit, el procediment de responsabilitat patrimonial es va iniciar mitjançant un escrit registrat en data 6 d'octubre de 2022 (registre d'entrada E2022020460), en relació a les lesions sofertes pel menor, [REDACTED], el dia 25 de setembre de 2022 per haver patit una caiguda en el Parc de l'Estatut d'Olesa de Montserrat. Per tant, al present cas, tant pel que fa als aspectes de fons com pel que fa a les regles procedimentals de tramitació, resulten d'aplicació les previsions contingudes en la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques (LPACAP, en endavant) i la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic.

II.- Procediment administratiu de responsabilitat patrimonial

Abans d'entrar en l'examen del fons jurídic de l'assumpte, procedeix analitzar si s'ajusta a dret el procediment seguit. Aquest s'ha iniciat a instància de la pròpia part interessada ajustadament a allò previst a l'article 66 LPACAP. En particular, i atès que la persona perjudicada és un menor d'edat, la reclamació va ser presentada pel seu representant legal, la senyora [REDACTED], mare del menor. La relació familiar s'ha acreditat amb l'aportació del llibre de família. El progenitor reclama en nom i representació del seu fill menor d'edat. La representació legal dels fills menors correspon als progenitors, com a titulars de la potestat parental, segons estableix l'article 236-18 del Codi Civil de Catalunya (Llei 25/2010, de 29 de juliol, del llibre segon del Codi civil de Catalunya, relatiu a la persona i la família).

D'altra banda, la reclamació ha especificat el dany produït, la presumpta relació de causalitat entre aquest i el funcionament del servei públic i el moment en què els danys es van produir.

Aquest Ajuntament ha realitzat els actes d'instrucció segons allò previst a l'article 75 de la LPACAP, seguint-se el procediment establert en aquella normativa, llevat el termini per resoldre expressament i notificar la resolució, el qual és de sis mesos a computar des que s'inicia el procediment (articles 21.2 i 91.3 LPACAP), és a dir, des de la data en què la sol·licitud hagi tingut entrada al registre electrònic de l'Administració o organisme competent per a la seva tramitació (article 21.3 LPACAP). Transcorregut aquest termini els interessats poden entendre "que la resolució és contrària a la indemnització" (article 91.3 LPACAP),

la qual cosa "té els únics efectes de permetre als interessats interposar el recurs administratiu o contencions administratiu que sigui procedent" (article 24.2 LPACAP). No obstant això, la desestimació per silenci administratiu no eximeix l'Administració de resoldre expressament i notificar (articles 21.1, 24.1 i 24.3 LPACAP) i la resolució expressa posterior al venciment del termini l'ha d'adoptar l'Administració sense cap vinculació al sentit del silenci (article 24.3.b) LPACAP).

Finalment, la reclamació patrimonial s'ha interposat dins del termini d'un any d'haver-se produït el fet que motiva la sol·licitud d'indemnització (art. 67.1 LPACAP), atès que els fets que motiven la reclamació es van produir presumptament el dia 25 de setembre de 2022 i la reclamació patrimonial es va interposar el dia 6 d'octubre de 2022, per la qual cosa, l'acció de responsabilitat patrimonial és temporània.

III.- Requisits de l'acció de responsabilitat patrimonial

La normativa anteriorment referida estableix els requisits o pressupòsits materials que necessàriament han de concórrer perquè pugui prosperar l'acció de responsabilitat patrimonial:

- a) Que existeixi un dany real, efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat en relació amb una persona o un grup de persones;
- b) Que el dany sigui antijurídic, en el sentit que qui el pateixi no tingui el deure jurídic de suportar-lo. Que el dany sigui antijurídic implica i significa que el risc inherent a la utilització del servei públic ha ultrapassat els límits imposats pels estàndards de seguretat exigibles conforme a la consciència social;
- c) Que la lesió sigui conseqüència del funcionament normal o anormal del servei públic, i
- d) Que el dany no s'hagi produït per raó de força major, ni concorrin altres causes d'exoneració de la responsabilitat de l'Administració (com per exemple, culpa exclusiva de la víctima, intervenció exclusiva i exclouent de tercer, etc.).

La responsabilitat patrimonial administrativa es configura com una responsabilitat objectiva pel resultat, en la qual no és rellevant, des de la perspectiva de la garantia de l'administrat, que l'actuació de l'agent o funcionari causant sigui culposa o no. De fet, aquesta responsabilitat objectiva s'estén fins al punt que no cal acreditar la normalitat o anormalitat en el desenvolupament del servei públic causant, d'acord amb el redactat literal de l'article 106.2 de la CE, respecte del funcionament dels serveis públics, sinó la concurrència d'altres elements com són la producció d'una lesió en el sentit tècnic, l'antijuridicitat del dany causat així com l'existència d'una relació causal entre el funcionament del servei públic i el dany pel qual es reclama.

Ara bé, és reiterada la jurisprudència del Tribunal Suprem que afirma que no és conforme amb el principi de responsabilitat objectiva, recollida en l'article 32 de Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic, la generalització de dita responsabilitat més enllà del principi de causalitat, en forma mediata, indirecta o concurrent, de manera que, perquè existeixi aquella responsabilitat, és

imprescindible l'existència d'un nexa causal entre l'actuació de l'Administració i el resultat lesiu o danyós produït, ja que "...la prestación por la Administración de un determinado servicio público y la titularidad por parte de aquélla de la infraestructura material para su prestación no implica que el vigente sistema de responsabilidad patrimonial objetiva de las Administraciones convierta a éstas en "aseguradoras" universales de todos los riesgos con el fin de prevenir cualquier eventualidad desfavorable o dañosa para los administrados que pueda producirse con independencia del actuar administrativo, porque, de lo contrario, se transformaría aquél en un sistema providencialista no contemplado en nuestro ordenamiento jurídico..." (Sentència del Tribunal Suprem de 5 de juny de 1998, RJ 1998\5169).

Respecte de l'element causal, la jurisprudència és pacífica i assentada en el sentit que perquè sigui efectiva la responsabilitat, la relació de causalitat entre el dany i el funcionament del servei ha de ser directa, immediata i exclusiva, sense intervenció estranya o del perjudicat mateix, que pugui influir en el nexa causal.

L'article 91.2 LPACAP estableix que els particulars només tenen dret a ser indemnitzats si demostren que hi ha un nexa de causalitat entre la lesió o danys i el funcionament normal o anormal de les Administracions Públiques. D'aquesta manera, i en base a la doctrina legal i jurisprudencial anteriorment esmentada, és indubtable que la producció del dany, la relació de causalitat i l'atribució de la responsabilitat han de quedar perfectament determinats per poder estimar la reclamació en qüestió.

Així doncs, analitzades les actuacions que consten a l'expedient administratiu, i estudiades les proves practicades, aquest instructor proposa la desestimació íntegra de la reclamació patrimonial presentada en data 6 d'octubre de 2022 per la senyora [REDACTED], en nom i representació del seu fill menor d'edat Bilal Moussaoui El Khoulati, doncs no concorren els elements constitutius de la responsabilitat patrimonial segons s'exposarà a continuació.

IV.- El dany

En relació al primer dels requisits legalment exigits, el dany, d'acord amb els articles mencionats amb anterioritat, ha de ser efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat en relació amb una persona o un grup de persones.

La senyora [REDACTED] afirma que, com a conseqüència dels fets reclamats, el seu fill menor d'edat [REDACTED] va patir danys físics consistents en la pèrdua de tres peces dentals (11, 21 i 22), els quals quantifica econòmicament en la quantitat total de 1.185 euros.

Per la seva acreditació, la part reclamant va acompanyar un informe clínic d'urgències de data 25 de setembre de 2022 de l'Hospital Sant Joan de Déu Barcelona en el que es fa constar "Paciente de 14 años acude tras caída accidental hace 3h contra un bordillo. Ha perdido 3 piezas dentales..." diagnosticant-li "Trauma dental", així com una fotografia de la boca del menor d'edat a on es pot apreciar l'absència de peces dentals. Tanmateix, acompanya un pressupost de data 26/9/22 de l'entitat "Endomax Medical SLP" sobre traumatisme dental, en el que s'inclouen endodòncies a les peces dentals 11,21 i 22, i tres factures emeses per la mateixa entitat, de data 26/9/22 i 4/10/22,

respectivament.

Per tant, en base a la documentació anterior, s'entén acreditat l'existència d'un dany real, efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat en relació amb la persona que reclama. Es dona, doncs, el primer dels requisits necessaris perquè l'acció prosperi i entri en joc el mecanisme reparador, com és l'existència d'un dany real i efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat en la persona de qui reclama. No obstant això, com ha reiterat la jurisprudència i la doctrina de la Comissió Jurídica Assessora, la sola existència d'un dany no és suficient per a apreciar la responsabilitat patrimonial de l'Administració, ja que cal que existeixi una relació de causalitat entre el funcionament del servei públic i el dany patit, i que aquest últim esdevingui una lesió antijurídica, és a dir, un dany que el reclamant no tenia el deure jurídic de suportar.

V. Relació de causalitat

El fet de que s'hagi produït un accident en la via pública no converteix a l'Administració en responsable del mateix. Perquè existeixi responsabilitat és imprescindible l'existència d'un nexa causal entre l'actuació de l'Administració i el resultat lesiu o danyós produït.

Per això, cal determinar prèviament si els fets van succeir tal i com exposa la part reclamant, és a dir, si es van produir en el lloc, dia, hora i la manera indicats per la mateixa. És doctrina reiterada de la Comissió Jurídica Assessora que la càrrega de la prova dels fets constitutius de la reclamació correspon a la persona perjudicada, la qual ha d'especificar les circumstàncies de l'accident i n'ha d'aportar les proves oportunes (dictàmens 256/2011, 274/2012, 60/2014 i 197/2015, entre d'altres). Així mateix, ha expressat que, tot i que sovint resulta difícil per al particular aportar proves que determinin una realitat absoluta del que va succeir, en cada cas concret s'ha de calibrar, en vista de l'esforç probatori de qui reclama, si els indicis de prova que es mostren són suficients per a un convenciment total de la manera com van tenir lloc els fets, ja que la prova s'ha de valorar en el seu conjunt (dictàmens 183/2011, 274/2012, 113/2013 i 197/2015, entre d'altres).

En el present cas, la senyora [REDACTED], en representació del seu fill menor d'edat, explica que el dia 25 de setembre de 2022, sobre les 19:00 aproximadament, el seu fill va patir una caiguda en el Parc de l'Estatut d'Olesa de Montserrat mentre es trobava amb els seus amics, a conseqüència d'haver relliscat amb l'aigua existent en el terra procedent del vessament d'una nova font del parc. Per a la seva acreditació, la part reclamant va acompanyar dues fotografies del lloc dels fets (una nocturna amb les fonts en funcionament i una altre diürna amb les fonts apagades). Així mateix, aporta, com a prova de la producció de l'accident, dos escrits a on es transcriuen el testimoni de tres persones (dues persones menors d'edat i una persona major d'edat) que manifesten que es trobaven amb el menor en el moment dels fets. En particular, es destaca els següents extractes:

- Testimoni de [REDACTED] (menor d'edat): "Hola soy [REDACTED], amigo de [REDACTED] y estuve con el cuándo paso el accidente en el parque del Estatut situado debajo de la rambla Cataluña, Accidentalmente se cayó en la fuente nueva que hicieron y se le cayeron los tres dientes de arriba"

Codi Segur de Verificació: [REDACTED] a
Origen: Administració
Identificador document original: [REDACTED]
Data d'impressió: 15/07/2024 14:45:41
Pàgina 7 de 12

SIGNATURES
1.- Jordi Parent Beltran (TCAT) (Alcalde), 04/06/2024 19:56
2.- José Luis Garcia Medina (TCAT) (Secretari accidental), 05/06/2024 08:26
3.- Ajuntament d'Olesa de Montserrat. 2024DECR001499 05/06/2024

(La declaració no es troba signada)

- *Testimoni de [REDACTED] [REDACTED] (menor d'edat): "Saludos, soy [REDACTED], amigo de [REDACTED] y estuve junto a el cuándo paso el accidente el 25 de septiembre por la tarde en el parque del Estatut, sin querer se resbaló y cayó de boca en la fuente del parque que hicieron nueva. Y se rompió tres dientes, Cuando sucedió el hecho una señora vino ayudar (...)"*

(La declaració no es troba signada)

- *Testimoni de la senyora [REDACTED] (major d'edat): "(...) el día aproximado 25 de septiembre he sido testigo de como el muchacho se resbaló debido a la mala calidad de la acera que bordea la nueva fuente de la Plaza Estatut, se caía y como consecuencia perdió 3 dientes y sangraba con abundancia por su boca, viendo los acontecimientos, me preocupé por su estado de salud i incluso he llamado a una ambulancia".*

(La declaració és manuscrita i sí es troba signada)

Així mateix, com a mitjà probatori de l'ocurrència de l'incident, la part reclamant va acompanyar juntament amb la seva reclamació patrimonial un informe clínic d'urgències de data 25 de setembre de 2022, emès per l'Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona, amb hora d'arribada a les 21:49 hores i hora d'assistència a les 22:35h, en el qual es fa constar el següent: "Paciente de 14 años acude tras caída accidental hace 3h contra un bordillo. Ha perdido 3 piezas dentales..."

Doncs bé, malgrat que la part reclamant no ha acompanyat cap informe d'ambulància que constati que el menor va ser assistit en el lloc i hora dels fets i que l'informe de la Policia Local de data 13 de desembre de 2022 exposa que no consta cap actuació policial en el lloc i data dels fets exposats pel reclamant, no obstant això, en base a l'informe mèdic d'urgències i de les tres declaracions testificals documentades que consten incorporades a l'expedient administratiu, la versió de les quals coincideixen substancialment, aquest instructor considera que el dia 25 de setembre de 2022, sobre les 19.00 hores, el menor [REDACTED] [REDACTED] va patir una caiguda en la font nova del Parc de l'Estatut d'Olesa de Montserrat.

No obstant això, a criteri d'aquest instructor, no s'acredita suficientment les circumstàncies existents en el moment de la caiguda ni la dinàmica de l'accident, és a dir, de quina manera i en quines circumstàncies es va produir la mateixa, atès que les declaracions testificals documentades es limiten a exposar que el menor va relliscar i caure en la font, sense especificar ni concretar, per exemple, si en aquell moment existia o no un vessament d'aigua i, en cas d'existir, quina era la seva entitat i recorregut; quina activitat estava realitzant el menor en el moment de produir-se la caiguda, quin tipus de calçat duia, etc. Sobre aquest extrem, cal destacar que durant la instrucció no es va poder practicar la testifical acordada de la senyora [REDACTED] per la seva incompareixença a l'acte de la declaració.

En qualsevol cas, en l'hipotètic cas que la caiguda s'hagués produït en el mode

assenyalat per la part reclamant, és a dir, que el menor va caure a conseqüència d'haver relliscat amb l'aigua existent en el terra procedent del vessament de la font del Parc de l'Estatut, tampoc es pot apreciar igualment la responsabilitat patrimonial d'aquesta Corporació, donat que l'estat de la font i del seu entorn no revestia una situació de perillositat que pogués motivar la caiguda.

Tal com s'ha exposat amb anterioritat, l'Administració Pública no respon de tots els danys que pateix un ciutadà sinó només d'aquells causats per una acció o omissió de l'Administració com a conseqüència del funcionament normal o anormal d'un servei públic. Per tant, perquè existeixi responsabilitat patrimonial és imprescindible l'existència d'un nexa causal entre l'actuació de l'Administració i el resultat lesiu o danyós produït.

És doctrina reiterada de la Comissió Jurídica Assessora (per exemple, Dictamen 36/2022, de 3 de febrer) que, quan es tracta de reclamacions de danys derivats de caigudes, per a imputar la responsabilitat a l'Administració, és necessari que el risc provocat pel servei públic sobrepassi els estàndards de seguretat exigible conforme a la consciència social (dictàmens 77/2005, 203/2008, 393/2009, 189/2011, 8/2012, 276/2013, 162/2014, 236/2015 i 77/2020, entre d'altres). El motiu d'aquesta doctrina rau en el fet que l'Administració no ha de respondre de totes les caigudes a la via pública, ja que no es pot pretendre que totes les voreres i calçades estiguin en un estat de conservació perfecte i rasants (sentències 758/2005, de 21 d'octubre; 1054/2006, de 5 de gener, i 149/2007, de 22 de febrer, de la Sala Civil, Secció Primera, del Tribunal Suprem; i Sentència 527/2008, de 7 de juliol, de la Sala Contenciosa Administrativa, Secció Quarta, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya).

En la mateixa línia, en el Dictamen 321/2019 s'ha sintetitzat la doctrina de la Comissió Jurídica Assessora en els termes següents: "[...] la Comissió ha posat de manifest en els seus dictàmens (178/2016, 90/2018 i 298/2018, entre d'altres) l'obligació general de les persones vianants i usuàries de les vies públiques de transitar-hi amb una mínima diligència i atenció i, per a poder imputar la responsabilitat dels fets a l'Administració, la necessitat que la irregularitat sigui de tal entitat que provoqui un risc que sobrepassi els estàndards de seguretat exigibles conforme a la consciència social (dictàmens 140/2017, 78/2018, 101/2018, 283/2018, 13/2019, 101/2019 i 201/2019)."

Exposat l'anterior, la senyora [REDACTED], en nom i representació del seu fill menor d'edat [REDACTED], considera que concorre responsabilitat patrimonial degut a que, al seu entendre, la "fuente derramaba mucha agua, el suelo estaba completamente mojado y mi hijo se resbaló (...)", situant el motiu de la caiguda en el fet que el terra es trobava mullat. Per tant, la qüestió plantejada consisteix en determinar si el dany al·legat pel reclamant ha sigut provocat com a conseqüència del funcionament normal o anormal del servei públic de conservació i manteniment de parcs, pressupòsit indispensable pel naixement de la responsabilitat patrimonial de l'Administració.

En aquest sentit, la primera qüestió que s'ha d'exposar, en virtut del principi de càrrega de prova, és que la part reclamant no ha aportat cap tipus de prova tècnica, com per exemple un informe tècnic pericial, que vingui a descriure quin era l'estat de la font i de la zona on va caure el menor en el moment en què es van produir els fets reclamats, ni tampoc ha justificat de cap manera si existia algun tipus d'irregularitat o defecte tècnic que hagués produït directament la caiguda del menor.

A través de les testificals documentades que consten incorporades a l'expedient administratiu no es pot determinar l'existència de nexa causal perquè únicament es manifesta que "...se cayó en la fuente nueva que hicieron..."; "...sin querer se resbaló y cayó de boca en la fuente del parque que hicieron nueva...", atribuint la causa de l'accident a una relliscada del menor. Pel que fa al testimoni documentat de la senyora Ferreira, aquesta persona manifesta "...que he sido testigo de como el muchacho se resbaló debido a la mala calidad de la acera que bordea la nueva fuente de la Plaça Estatut..." atribuint la causa de la caiguda a que el menor va relliscar per una suposada "...mala calidad de la acera...", si bé, com s'ha dit anteriorment, la part reclamant no ha aportat en el present procediment cap informe pericial tècnic que valori, des d'un punt de vista tècnic i especialitzat, les característiques i estat de manteniment i conservació de l'espai públic a on es va produir la caiguda, que vingui a corroborar d'alguna manera que existia algun tipus de desperfecte de tal entitat que pugui donar peu a la responsabilitat patrimonial interessada.

Per contra, en el present procediment administratiu es va incorporar l'informe tècnic de l'arquitecta tècnica municipal, de data 29 d'agost de 2023, a on s'exposa que:

"El 10 de març de 2023 es realitza visita a la zona on presumptament van succeir els fets, per tal de valorar causes, estat i conservació dels aspectes que poden afectar els fets que la senyora [REDACTED] comunica al seu relat.

Es determina que segons descripció de la sol·licitant i testimonis dels fets, aquests van succeir a l'àmbit de la font ornamental transitable que es troba a La Plaça de l'Estatut d'aquest municipi.

Es comprova, segons expedient d'obra 2022/003581 que a la zona on presumptament va succeir l'incident es va realitzar la instal·lació d'un nou equipament municipal que es preveia com a espai d'esbarjo amb aigua destinat a infants, per a refrescar-se els mesos calorosos de l'any, aquesta intervenció es va finalitzar en data 22 d'agost de 2022, segons s'ha verificat a l'acta final d'obra adjunta al mateix expedient.

A la inspecció ocular realitzada, es comprova que l'estat de la plaça i de la font ornamental transitable es correcte, amb bon manteniment i executat segons projecte de l'expedient nº 2021/2087 on es descriu:

' L'espai de joc ocupa una àrea de 8,60 m² (aproximadament 2.45m x 3.50m). Està format per 3 mòduls soterrats en forma de canal. Cada mòdul té unes dimensions aproximades de 0,40 x 3,50m. Aquests mòduls funcionen com a elements acumuladors d'aigua del sistema, i per altra banda disposen de la instal·lació d'impulsió vertical a través de toveres ocultes sota el paviment flotant. Cada mòdul disposa de 3 toveres d'impulsió, amb un total de 12 brolladors. També s'inclou il·luminació al costat e cada tovera a través de 2 punts led'

Perimetralment a aquest espai central destinat al joc d'aigua es preveu un espai pavimentat amb lloses de granit de dimensions 60x40cm, formant la platja i ocupant un àmbit total de 8.50m x 8.20m (69,70 m²).

L'aigua es recull pels junts oberts del paviment flotant sobre els mòduls, i també a través de les canals lineals situades als laterals baixos de la platja que envolta el joc d'aigua.'

Es verifica que el paviment emprat es l'especificat a projecte (veure plànol de l'Annex 1 i descripció amidament següent) el qual consisteix en llosa de formigó armat de 20 cm

amb acabat arremolinat antilliscant.

'Partida 3 F9G26748 : Paviment de formigó HA-30/P/20/Ila+E de consistència plàstica, grandària màxima del granulat 20 mm, escampat des de camió, estesa i vibratge mecànic, remolinat mecànic afegint 4 kg/m2 de pols de quars gris'

Des del departament de Serveis Tècnics d'aquest ajuntament no es te constància de qualsevol altra incident o reclamació similar en aquesta zona.

I conclou la tècnica municipal que "A la inspecció realitzada es comprova l'existència d'una font ornamental transitable ubicada a la plaça de l'Estatut, la qual es troba en bon estat, instal·lada al mes d'agost de l'any 2022 amb recollida d'aigua perimetral i paviment antilliscant segons especifica el projecte. No s'ha apreciat l'existència d'irregularitats destacables a la zona en qüestió. No es te constància de qualsevol altra incident o reclamació similar en aquesta zona."

Per tant, en base al citat informe tècnic municipal, es dedueix que les característiques tècniques i l'estat de conservació de la font ornamental transitable ubicada en la Plaça de l'Estatut es troba en bon estat, sense que s'hagi apreciat cap irregularitat rellevant. Així mateix, es verifica que el paviment emprat consisteix en llosa de formigó armat de 20 cm amb acabat arremolinat antilliscant, fet del qual es dedueix la seva idoneïtat com a espai d'esbarjo amb aigua destinat a infants.

A més, s'afirma que l'aigua es recull pels junts oberts del paviment flotant sobre els mòduls i també a través de les canals lineals situades als laterals baixos de la platja que envolta el joc d'aigua, per tant, la font disposa d'un sistema de recollida i evacuació d'aigua.

D'altra banda, tal com es pot apreciar perfectament en les fotografies aportades, la font es troba en una zona delimitada, perfectament visible i distingible, el que implica que tant la font com el seu entorn, podien ser fàcilment evitats.

També a l'informe tècnic municipal es menciona que no consta que en aquella zona s'haguessin produït altres accidents similars que permetin corroborar l'existència d'un perill per als usuaris en aquell indret, fet que fa més evident quan la caiguda és un fet aïllat i excepcional i reforça la inexistència de la relació de causalitat entre el dany i el funcionament dels serveis públics.

Per tant, i atès que no s'ha detectat cap tipus d'irregularitat o defecte en la zona on es va produir l'accident, s'entén que la causa de la caiguda va ser la falta d'atenció del menor, tractant-se per tant d'una desafortunada caiguda per falta d'atenció i cura. En aquest sentit, cal recordar que l'article 154.1 del Codi Civil espanyol estableix l'obligació dels pares de la cura i vigilància dels seus fills.

D'acord amb la doctrina de la Comissió Jurídica Assessora, els vianants tenen l'obligació de transitar per les vies públiques amb una mínima diligència i atenció (dictàmens 308/2010, 403/2013, 93/2014, 162/2014 i 103/2015), i a extremar les precaucions en funció de les característiques de la via per on deambulin (dictàmens 17/14 i 48/14 entre d'altres). En conseqüència, es tracta d'una caiguda accidental que elimina completament la responsabilitat de l'Administració Local.

Codi Segur de Verificació: [REDACTED]
Origen: Administració
Identificador document original: [REDACTED]
Data d'impressió: 15/07/2024 14:45:41
Pàgina 11 de 12

SIGNATURES
1.- Jordi Parent Beltran (TCAT) (Alcalde), 04/06/2024 19:56
2.- José Luis García Medina (TCAT) (Secretari accidental), 05/06/2024 08:26
3.- Ajuntament d'Olesa de Montserrat. 2024DECR001499 05/06/2024

En conclusió, correspon desestimar íntegrament la reclamació patrimonial formulada per la senyora [REDACTED], en nom i representació del menor d'edat [REDACTED], per no haver quedat provada la relació de causalitat entre el dany i l'actuació de l'Administració, motiu pel qual no és necessari entrar a valorar la resta de requisits o pressupòsits que configuren el naixement de la responsabilitat patrimonial, com és la quantificació econòmica dels danys reclamats.

VI.- Competència per a resoldre el procediment de responsabilitat patrimonial

L'òrgan municipal competent per resoldre la present reclamació patrimonial és l'Alcalde de l'Ajuntament d'Olesa de Montserrat, d'acord amb l'article 21.1.s) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local i l'article 53.1.u) del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya.

I en atenció a tot el que s'ha exposat, es proposa la següent

RESOLUCIÓ:

PRIMER.- Desestimar íntegrament la reclamació de responsabilitat patrimonial presentada en data 6 d'octubre de 2022 per la senyora [REDACTED], en nom i representació del seu fill menor d'edat [REDACTED], en no concórrer els requisits exigits per l'article 32 de la Llei 40/2015, de 1 de octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic.

SEGON.- Arxivar les actuacions objecte d'aquest expedient.

TERCER.- Notificar aquesta resolució als interessats."

Per tot l'anteriorment exposat i en us de les atribucions que m'atorga la Llei Reguladora de les Bases del Règim Local, el Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya i del ROM

RESOLC:

PRIMER. Desestimar íntegrament la reclamació de responsabilitat patrimonial presentada en data 6 d'octubre de 2022 per la senyora [REDACTED], en nom i representació del seu fill menor d'edat [REDACTED], en no concórrer els requisits exigits per l'article 32 de la Llei 40/2015, de 1 de octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic.

SEGON. Notificar la present resolució als interessats als efectes oportuns.

Així ho resol i signa l'Alcalde, Jordi Parent Beltran, davant meu, el secretari accidental, José Luis García Medina, que en dono fe i així ho certifico, als efectes de fe pública.

DOCUMENT SIGNAT ELECTRÒNICAMENT

Codi Segur de Verificació: [REDACTED]
Origen: Administració [REDACTED]
Identificador document original: [REDACTED]
Data d'impressió: 15/07/2024 14:45:41
Pàgina 12 de 12

SIGNATURES
1.- Jordi Parent Beltran (TCAT) (Alcalde), 04/06/2024 19:56
2.- José Luis Garcia Medina (TCAT) (Secretari accidental), 05/06/2024 08:26
3.- Ajuntament d'Olesa de Montserrat. 2024DECR001499 05/06/2024

AJUNTAMENT DOLESA DE MONTSERRAT
Aquest document es una còpia autèntica del document electrònic original. Comprovi l'autenticitat del document a la Seu Electrònica de l'Ajuntament d'Olesa de Montserrat (<https://bpm.olesademontserrat.cat/OAC/ValidarDoc.jsp?idioma=ca>). Utilitzi el "Codi per a la validació" que apareix a la capçalera.